

מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof		חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story		מיקרא-key נדרים-קונם יין מימרא מאן דאמר	
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ					
	איבעיא להו:			אמר יין שאני טועם ויבל, מאי? שנת חמשים כלפני חמשים, או כלאחר חמשים?	א.סא
		!		ת"ש, דתניא פלוגתא דרבי יהודה ורבנן:	א.סא
	[רבנן]		!	(ויקרא כה) וקדשתם את שנת החמשים שנה - שנת החמשים אתה מונה, ואי אתה מונה שנת חמשים ואחת, מכאן אמרו: יובל אינו עולה למנין שבוע	א.סא
	רבי יהודה:		!	יובל עולה למנין שבוע	א.סא
	אמרו לו רבי יהודה:		!	הרי הוא אומר: (ויקרא כה) שש שנים תזרע שדך, ואין כאן אלא חמש	א.סא
	אמר להם: [רבי יהודה]		!	לדבריכם, הרי הוא אומר: (ויקרא כה) ועשת את התבואה לשלש השנים, הרי כאן ארבע אלא איכא לאוקמה בשאר שני שבוע, דילי נמי איכא לאוקמה בשאר שני שבוע.	א.סא
				עד הפסח - אסור כ"י.	א.סא
				למימרא, דרבי מאיר סבר: לא מעייל איניש נפשיה לספיקא, ורבי יוסי סבר: מעייל איניש נפשיה לספיקא	א.סא
	ורמניה: [רבי מאיר]		!	מי שיש לו שתי כיתי בנות משתי נשים, ואמר: קדשתי את בתי הגדולה, ואיני יודע אם גדולה שבגדולות, אם גדולה שבקטנות, ואם קטנה שבגדולות שהיא גדולה מן הגדולה שבקטנות - כולן אסורות דברי ר"מ, חוץ מן הקטנה שבקטנות	א.סא
	רבי יוסי:		!	כולן מותרות, חוץ מן הגדולה שבגדולות	א.סא
	רבי חנינא בר אבדימי אמר רב:		!	מוחלת השיטה	א.סא
	והתניא: [רבי מאיר]			זה הכלל: כל שזמנו קבוע ואמר עד לפני - ר"מ אומר: עד שיצא	א.סא
	רבי יוסי:			עד שיגיע.	א.סא
				עד הקציר, עד הבציר, עד המסיק - אינו אסור אלא עד שיגיע.	א.סא
				זה הכלל: כל שזמנו קבוע ואמר עד שיגיע - אסור עד שיגיע, אמר עד שיהא - אסור עד שיצא וכל שאין זמנו קבוע, בין אמר עד שיהא, בין אמר עד שיגיע - אינו אסור אלא עד שיגיע.	א.סא
				עד הקיץ, עד שיהא הקיץ - עד שיתחילו העם להכניס בכלכלות	א.סא
				עד שיעבור הקיץ - עד שיקפילו המקצועות.	א.סא
	תנא:			כלכלה שאמרו, כלכלה של תאנים ולא כלכלה של ענבים.	א.סא
	תניא: [ת"ק]			הנודר מפירות הקיץ - אין אסור אלא בתאנים	א.סא
	רשב"ג:			ענבים בכלל תאנים.	א.סא
				מאי טעמא דתנא קמא?	א.סא
	קסבר: [ת"ק]			תאנים מיקצצן בידא, ענבים לא מיקצצן בידא	א.סא
	רשב"ג סבר:			ענבים נמי כי מירדדן מיקצצן בידא.	א.סא
				עד שיעבור הקיץ - עד שיכפלו המקצועות.	א.סא
	תנא:			עד שיכפילו רוב המקצועות.	א.סא
	תנא:			הוקפלו רוב המקצועות - מותרות משום גזל ופטורות מן המעשרות.	א.סא
				רבי ורבי יוסי בר רבי יהודה איקלעו לההוא אתרא בזמן שהוקפלו רוב המקצועות, רבי הוה קא אכיל, רבי יוסי בר ר' יהודה לא אכיל.	א.סא
				אתא מרהון, אמר להו: אמאי לא אכיל רבנן? הוקפלו רוב המקצועות הוה, ואף על פי כן לא אכיל ר' יוסי בר ר' יהודה	א.סא
	קסבר: [ר' יוסי בר ר' יהודה]			משום שניות מילתא הוה דקאמר הדין גברא.	א.סא
				רבי חמא בר רבי חנינא איקלע לההוא אתרא בזמן שהוקפלו רוב המקצועות, הוה קאכיל, יהיב לשמעיה לא אכיל	א.סא

נדרים-קונם יין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מזמרא												
אמר ליה: אכול	[רבי חמא בר רבי חנינא]											
הוקפלו רוב המקצועות - מותרות משום גזל ופטורות מן המעשר.	כך אמר לי רבי ישמעאל בר רבי יוסי משום אביו:											
ר' טרפון אשכחיה ההוא גברא בזמן שהוקפלו המקצועות דקאכיל, אחתיה בשקא ושקליה ואמטייה למשדיה בנהרא												
אמר לו: אוי לו לטרפון שזה הורגן	[רבי טרפון]											
שמע ההוא גברא, שבקיה וערק.												
כל ימיו של אותו צדיק היה מצטער על דבר זה, אמר: אוי לי שנשתמשתי בכתרה של תורה.	רבי אבהו משום ר' חנניה בן גמליאל:											
כל המשתמש בכתרה של תורה נעקר מן העולם, קל וחומר: ומה בלשצר שנשתמש בכלי קודש שנעשו חול, שנאמר: (יחזקאל ז) ובאו בה פריצים וחיללוה, כיון שפרצום נעשו חול - נעקר מן העולם, דכתיב: (דניאל ה) בה בליליא קטיל בלשצר, המשתמש בכתרה של תורה שהוא קיים לעולם - על אחת כמה וכמה.	ואמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן:											
ורבי טרפון, כיון דכי אכיל דהוקפלו רוב המקצועות הוה, אמאי צעריה ההוא גברא?												
משום דההוא הוה גנבי ליה ענבי כולה שתא, וכיון דאשכחיה לר' טרפון, סבר היינו דגנבן.												
אי הכי, אמאי ציער נפשיה?												
משום דרבי טרפון עשיר גדול הוה, והוה ליה לפייסו בדמים.												
(דברים ל) לאהבה את ה' אלהיך לשמוע בקולו ולדבקה בו - שלא יאמר אדם: אקרא שיקראוני חכם, אשנה שאהיה זקן ואשב בשיביה, אלא למד מאהבה וסוף הכבוד לבא, שנאמר: (משלי ז) קשרם על אצבעותיך כתבם על לוח לבך, ואומר: (משלי ג) דרכיה דרכי נועם, ואומר: (משלי ג) עץ חיים היא למחויקים בה ותומכיה מאושר.	תניא:											
עשה דברים לשם פעלם, ודבר בהם לשמם, אל תעשם עטרה להתגדל בהם, ואל תעשם קורדום להיות עודר בו, וקל וחומר: ומה בלשצר שלא נשתמש אלא בכלי קדש שנעשו חול - נעקר מן העולם, המשתמש בכתרה של תורה - על אחת כמה וכמה.	רבי אליעזר בר ר' צדוק											
שרי ליה לאיניש לאודועי נפשיה באתרא דלא ידעי ליה, דכתיב: (מלכים א' יח) ועבדך ירא את ה' מנעוריו.	רבא:											
אלא קשיא דר' טרפון												
משום דעשיר גדול היה, והוה ליה לפייסיה בדמים.												
כתיב: ועבדך ירא את ה' מנעוריו, וכתיב: (משלי כז) יהלך זר ולא פיך	רבא רמי:											
הא באתרא דידעי ליה, הא באתרא דלא ידעי ליה.	[רבא]											
שרי ליה לצורבא מרבנן למימר צורבא מרבנן אנא שרו לי תיגראי ברישא, דכתיב: (שמואל ב' ח') ובני דוד כהנים היו, מה כהן נוטל בראש, אף תלמיד חכם נוטל בראש.	רבא:											
וכהן מנא לן?												
דכתיב: (ויקרא כא) וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב												
וקדשתו - לכל דבר שבקדושה, לפתוח ראשון, ולברך ראשון, וליטול מנה יפה ראשון.	ותנא דבי רבי ישמעאל:											
שרי ליה לצורבא מרבנן למימר לא יהיבנא אכראג, דכתיב: (עזרא ז) מנדה בלו והלך לא שליט למירמא עליהון	רבא:											
מנדה - זו מנת המלך, בלו - זו כסף גולגלתא, והלך - זו ארנונא.	וא"ר יהודה:											
שרי ליה לצורבא מרבנן למימר עבדא דנורא אנא לא יהיבנא אכראג, מ"ט? לאברוחי אריא מיניה קאמר.	ואמר רבא:											
רב אשי הוה ליה ההוא אבא, זבניה לבי נורא.	[רב אשי]											
האיכא (ויקרא י"ט) לפני עור לא תתן מכשול	רבינא לרב אשי:											
רוב עצים להסקה ניתנו.	א"ל: [רב אשי]											

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
נדרים-קונם יין	מימרא	מאן דאמר												
עד הקציר - עד שיתחיל העם לקצור קציר חטין, אבל לא קציר שעורין הכל לפי מקום נדרו, אם היה בהר - בהר, ואם היה בבקעה - בבקעה.														סב: מ
עד הגשמים, עד שיהו הגשמים - עד שתד רביעה שניה		[ת"ק]	◆	■										סב: מ
עד שיגיע זמנה של רביעה.		רשב"ג:	◆	■										סב: מ
עד שיפסקו גשמים - עד שיצא ניסן כולו, דברי ר' מאיר		[רבי מאיר]	◆	■										סב: מ
עד שיעבור הפסח.		רבי יהודה:	◆	■										סב: מ
הנודר עד הקיץ בגליל, וירד לעמקים, אע"פ שהגיע הקיץ בעמקים - אסור עד שיגיע הקיץ בגליל.		תניא:	◆	◇										סב: ג
עד הגשמים, עד שיהו גשמים - עד שתד רביעה שניה		[ת"ק]	◆	■										סב: <
עד שיגיע זמנה של רביעה.		רשב"ג:	◆	■										סב: <
מחלוקת - דאמר עד הגשמים, אבל אמר עד הגשם - עד זמן גשמים קאמר.		רבי זירא:	◆	◇										סב: מ
איזוהי זמנה של רביעה? הבכירה - בג', בינונית - בשבעה, אפילה - בעשרים ושלושה, דברי רבי מאיר		מיתובי: [רבי מאיר]	◆	■	?	◇								סג: מ
בשבעה, ובשבעה עשר, ובעשרים ושלושה		רבי יהודה:	◆	■	?	◇								סג: מ
בשבעה עשר, ובעשרים ושלושה, ובחודש כסליו		רבי יוסי:	◆	■	?	◇								סג: מ
אין היחידים מתעניין עד שיגיע ר"ח כסליו		וכן היה ר' יוסי אומר:	■	?										סג: מ
בשלמא רביעה ראשונה - לישראל, שלישית - להתענות, אלא שניה למאי?		ואמרינן עלה:	?	?										סג: מ
לנודר		ואמר רבי זירא:	!	?	◇									סג: מ
כמאן אזלא הא דתניא		ואמרינן עלה:	■	?										סג: מ
גשמים שירדו שבעה ימים זה אחר זה - אתה מונה בהן רביעה ראשונה ושניה		תניא: [רשב"ג]	■	■	?	◇								סג: מ
כמאן? כרבי יוסי?			■	?	◇									סג: מ
הוא, דאמר עד הגשמים.				!	◇									סג: מ
קונם יין שאיני טועם לשנה, נתעברה השנה - אסור בה ובעיבורה			■											סג: מ
עד ראש אדר - עד ראש אדר הראשון, עד סוף אדר - עד סוף אדר הראשון.			■											סג: מ
אלמא סתמא דאדר דקאמר - ראשון הוא			■											סג: ג
לימא, מתני' רבי יהודה היא				?										סג: מ
אדר הראשון - כותב אדר הראשון, אדר שני - כותב אדר תם, דברי ר"מ		דתניא: [רבי מאיר]	■	?										סג: מ
אדר הראשון - כותב תם, אדר שני - כותב תניין		רבי יהודה:	■	?										סג: מ
אפילו תימא ר"מ, הא דידע דמעברא שתא, הא דלא ידע		אביי:		!										סג: מ
עד ר"ח אדר - עד ר"ח אדר הראשון		והתניא:	■	■										סג: מ
אם היתה שנה מעוברת - עד ר"ח אדר השני			■	■										סג: מ
מכלל דרישא לאו במעוברת עסקינן			■	■										סג: מ
שמע מינה: הא דפשיטא ליה דמעברא שתא, הא דלא ידע.			■	■										סג: מ

◀ הולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

Talmud Navigator

נדרים-קונם יין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מזמרא	מאן דאמר											
קונם יין שאיני טועם עד שיהא הפסח - אינו אסור אלא עד ליל פסח, שלא נתכוון זה אלא עד שעה שדרך בני אדם לשתות יין.	רבי יהודה:									■		
אמר קונם בשר שאיני טועם עד שיהא הצום - אינו אסור אלא עד לילי צום, שלא נתכוון זה אלא עד שעה שדרך בני אדם לאכול בשר.												■
קונם שום שאני טועם עד שיהא שבת - אינו אסור אלא עד לילי שבת, שלא נתכוון זה אלא עד שעה שדרך בני אדם לאכול שום.	ר' יוסי בנו אומר:										■	
האומר לחבירו קונם שאני נהנה לך אם אין את בא ונטל לבניך כור אחד של חטין ושתי חביות של יין - הרי זה יכול להפר את נדרו שלא ע"פ חכם, ויאמר לו כלום אמרת אלא מפני כבודי, זהו כבודי												■
וכן האומר לחבירו קונם שאתה נהנה לי אם אין אתה בא ונותן לבני כור של חטין ושתי חביות של יין - ר"מ אומר: אסור עד שיתן	[רבי מאיר]											■
אף זה יכול להפר את נדרו שלא ע"פ חכם, ויאמר לו הרי אני כאילו נתקבלתי.	חכמים:											■
היו מסרבין בו לשאת בת אחרות, ואמר קונם שהיא נהנית לי לעולם, וכן המגרש את אשתו, אומר קונם אשתי נהנית לי לעולם - הרי אלו מותרות להנות לו, שלא נתכוון זה אלא לשום אישות.												■
היה מסרב בחבירו שיאכל אצלו, אמר קונם לביתך שאני נכנס, טיפת צונן שאני טועם לך - מותר ליכנס לביתו ולשתות ממנו צונן, שלא נתכוון זה אלא לשום אכילה ושתייה.												■
הדרן עלך קונם יין												

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

נדריים-רבי אליעזר	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
מימרא	רבי אליעזר: פותחין לאדם בכבוד אביו ואמו											■	♦	מ	70.	
	אוסרין. חכמים:													■	♦	70.
	רבי צדוק: עד שפותחין לו בכבוד אביו ואמו יפתחו לו בכבוד המקום														■	70.
	[אמרו לו] אם כן, אין נדרים.														⚡	70.
	מודים חכמים לר' אליעזר: בדבר שבינו לבין אביו ואמו, שפותחין לו בכבוד אביו ואמו.														■	70.
	ועוד אמר רבי אליעזר: פותחין בגולד														■	70.
	אוסרין. חכמים:														■	70.
	כיצד? אמר קונם שאני נהנה לאיש פלוני, ונעשה סופר או שהיה משיא את בנו בקרוב, ואמר אילו הייתי יודע שהוא נעשה סופר או שהיה משיא את בנו בקרוב לא הייתי נודר														■	70.
	[רבי אליעזר] קונם לבית זה שאני נכנס, ונעשה בית הכנסת, אמר אילו הייתי יודע שהוא נעשה בית הכנסת לא הייתי נודר - רבי אליעזר מתיר														■	70.
	אוסרין. חכמים:														■	70.
	מאי אין נדרים?														^	70.
	אביי: אם כן, אין נדרים ניתרין יפה														♦ !	70.
	רבא: א"כ, אין נדרים נשאלין לחכם.														♦ !	70.
	תנן: ומודיין חכמים לרבי אליעזר: בדבר שבינו לבין אביו ואמו, שפותחים לו בכבוד אביו ואמו														■	70.
	בשלמא לאביי, דאמר אם כן אין נדרים ניתרין, הכא כיון דאיחצף ליה הא איחצף ליה אלא לרבא, דאמר אם כן אין נדרים נשאלין לחכם, הכא אמאי פותחין?														⚡	70.
	אמרי: כיון דכל נדרי לא סגיא להון דלאו חכם, הכא נמי פותחין.														!	70.
	ועוד אמר רבי אליעזר: פותחין בגולד כו'. רב חסדא:														■	70.
	מ"ט דרבי אליעזר?														^	70.
	ורבנן מאי טעמיהו? דאמר קרא: (שמות ד) כי מתו כל האנשים, והא מיתה דגולד הוא, מכאן שפותחין בגולד.														!	70.
	הנהו מי מייתיה? קסברי: [רבנן] ור' שמעון בן יוחי: והא אמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי: אלא אמר ר"ל: שירדו מנכסיהן.														⚡	70.
	רבי"ל: כל אדם שאין לו בנים חשוב כמת, שנאמר: (בראשית ל) הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי														■	70.
	ותניא: ארבעה חשובין כמת: עני, ומצורע, וסומא, ומי שאין לו בנים														■	70.
	עני - דכתיב: כי מתו כל האנשים														■	70.
	מצורע - דכתיב: (במדבר יב) אל נא תהי כמת														■	70.
	וסומא - דכתיב: (איכה ג) במחשכים הושיבני כמתי עולם														■	70.
	ומי שאין לו בנים - דכתיב: הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי.														■	70.
	תניא: המודר הנאה מחבירו - אין מתירין לו אלא בפניו.														■	70.

<p>disputants-חולקים</p> <p>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>○ מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראייה-proof</p>
--	--

נדריים-רבי אליעזר	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מנה"מ?											^	סה.			
דכתיב: (שמות ד) ויאמר ה' אל משה במדין לך שוב מצרים כי מתו כל האנשים, אמר לו: במדין נדרת לך והתר נדרך במדין, דכתיב: (שמות ב) ויואל משה, אין אלה אלא שבועה, דכתיב: (יחזקאל יז) ויבא אתו באלה. (דברי הימים ב' לו) וגם במלך נבוכד נצר מרד אשר השיעו באלהים	רב נחמן:										◇	!	סה.		
מאי מרדוהיה?											^	◇	סה.		
אשכחיה צדקיה לנבוכד נצר דהוה קאכיל ארנבא חיה											○	!	◇	סה.	
א"ל: אישתבע לי דלא מגלית עילוי ולא תיפוק מילתא											○	!	סה.		
אישתבע ליה.											○	!	סה.		
לסוף הוה קא מצטער - צדקיהו בגופיה, איתשיל אשבועתיה ואמר.											○	!	סה.		
שמע נבוכד נצר דקא מבזין ליה, שלח ואייתי סנהדרין וצדקיהו											○	!	סה.		
אמר להון: חזיתון מאי קא עביד צדקיהו? לאו הכי הוה דאישתבע בשמא דשמאי דלא מגלינא?											○	!	סה.		
א"ל: איתשלית אשבועתאי.											○	!	סה.		
א"ל, מתשלין על שבועתא?											⚡	○	!	סה.	
אמרי ליה: אין.											!	○	!	סה.	
אמר להו: בפניו או אפילו שלא בפניו?											^	○	!	סה.	
אמרי ליה: בפניו.											!	○	!	סה.	
אמר להון: ואתון מאי עבדיתון? מאי טעמא לא אמריתון ליה לצדקיהו?											⚡	○	!	סה.	
מיד: (איכה ב) ישבו לארץ ידמו זקני בת ציון											○	!	סה.		
מלמד ששטמו כרים מתחתייהם.	רבי יצחק:										■	!	סה.		
יש דברים שהן כנוול ואינן כנוול	רבי מאיר:												■	סה.	
ואין חכמים מודים לו.	[חכמים]												■	סה.	
כיצד? אמר קונם שאיני נושא את פלוגת שאביה דע, אמרו לו מות או שעשה תשובה, קונם לביתו	[רבי מאיר]										◇	■	◇	סה.	
שאני נכנס שהכלב רע בתוכו או שהנחש בתוכו, אמרו לו מת הכלב או שנהרג הנחש - הרי הן כנוול	[חכמים]										◇	■	◇	סה.	
ואין חכמים מודים לו.													■	סה.	
קונם שאני וכו'.													■	סה.	
מת, נולד הוא?												⚡	◇	סה.	
נעשה כתולה נדרו בדבר	רב הונא:											!	◇	סה.	
כבר מת, וכבר עשה תשובה קאמרינן ליה.	רבי יוחנן:											!	◇	סה.	
קונם שאני נושא לפלוגת כעורה והרי היא נאה, שחורה והרי היא לבנה, קצרה והרי היא ארוכה - מותר בה, לא מפני שכעורה ונעשת נאה, שחורה ונעשת לבנה, קצרה ונעשת ארוכה, אלא שהנדר טעות בשלמא לרב הונא, דאמר נעשה כתולה נדרו בדבר, תנא תולה נדרו בדבר, ותנא נדר טעות אלא לר' יוחנן, דאמר כבר מת, וכבר עשה תשובה, למה לי למתני תרי זימני נדר טעות?	מתיב רבי אבא:											⚡	◇	סה:	
קשיא.													■	◇	סה:
פותחין לו מן הכתוב שבתורה, ואומרין לו: אילו היית יודע שאתה עובר על (ויקרא יט) לא תקום ועל לא תטור, ועל (ויקרא יט) לא תשנא את אחיך בלבבך, (ויקרא יט) ואהבת לרעך כמוך, (ויקרא כה) וחי אחיך עמך, שהוא עני ואין אתה יכול לפרנסו, אמר: אילו היית יודע שהוא כן לא היית נודר - הרי זה מותר.	ועוד אמר ר"מ:													■	סה:

<p>disputants-חולקים</p> <p>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>story-מעשה</p>	<p>מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>ראיה-proof</p>
---	--

מקרא-key:

Talmud Navigator

נדריים-רבי אליעזר	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
נימא: כל דמעני לאו עלי נפיל, מאי דמטי לי לפרנסו בהדי כ"ע מפרנסנא ליה	רב הונא בר רב קטינא לרבה:									⚡	סה: ג
כל הנופל, אינו נופל לידי גבאי תחלה.	א"ל[רבה], אני אומר:									◇ !	סה: ג
פותחין לאדם בכתובת אשתו.										■	סה: ג
ומעשה באחד שנדר מאשתו הנאה והיתה כתובתה ת' דינרים, ובא לפני ר"ע, וחייבו ליתן לה כתובתה.										◇ ○	סה: ג
אמר לו: רבי, ח' מאות דינרין הניח אבא, נטל אחי ד' מאות ואני ד' מאות, לא היה שתולו היא מאתים ואני מאתים?										◇ ○	סה: ג
אפ"ל אתה מוכר שער ראשך אתה נותן לה כתובתה.	א"ל ר"ע:									◇ ○	סה: ג
אמר לו: אילו הייתי יודע שהוא כן לא הייתי נודר										◇ ○	סה: ג
והתירה רבי עקיבא.										◇ ○ ■	סה: ג
מטלטלי מי משתעבדי לכתובה?										⚡	סה: ג
קרקע שוה ח' מאות דינר.	אביי:									◇ !	סה: ג
והקתני שער ראשו, ושער ראשו מטלטלי הוא										⚡	סה: ג
ה"ק: אפ"ל אתה מוכר שער ראשך ואוכל.										◇ ■	סה: ג
שמעת מינה: אין מסדרין לבעל חוב										⚡	סה: ג
לומר, שאין מקרעין שטר כתובה.	רב נחמן ברכי יצחק:									◇ !	סה: טו
פותחין בימים טובים ובשבתות.										■	סה: טו
אותן הימים מותרין ושאר כל הימים אסורין	בראשונה היו אומרים:									◇ ■	סה: טו
שהנדר שהותר מכללו הותר כולו.	עד שבא ר"ע ולימד:									◇ ■	סה: טו
כיצד? אמר קונם שאיני נהנה לכולכם, הותר אחד מהן הותרו כולן שאיני נהנה לזה ולזה, הותר הראשון - הותרו כולן, הותר האחרון - האחרון מותר וכולן אסורין.										◇ ■	סה: טו
שאיני נהנה לזה קרבן ולזה קרבן - צריכין פתח לכל אחד ואחד.										◇ ■	סה: טו
קונם יין שאני טועם שהיין רע למעיים, אמרו לו: והלא המיושן יפה למעיים הותר במיושן, ולא במיושן בלבד הותר אלא בכל היין.										■	סה: טו
קונם בצל שאני טועם שהבצל רע ללב, אמרו לו: הלא הכופרי יפה ללב הותר בכופרי, ולא בכופרי בלבד הותר אלא בכל הבצלים.										■	סה: טו
מעשה היה, והתירו ר"מ בכל הבצלים.										◇ ○ ■	סה: טו
הותר האחרון - האחרון מותר וכולן אסורין.										■	סה: טו
מאן תנא?										^	סה: טו
ר"ש היא	רבא:									!	סה: טו
עד שיאמר שבועה לכל אחד ואחד.	דאמר:[רבי שמעון]									◇ ! ■	סה: טו
קונם יין שאני טועם וכו'.										■	סה: טו
ותיפוק ליה דאין רע										⚡	סה: טו
ועוד יפה קתני.	רבי אבא:									◇ !	סה: טו
קונם בצל שאני טועם שהבצל וכו'.										■	סה: טו

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

נדריים-רבי אליעזר	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
ותיפוק ליה דאין רע											⚡	10.
ועוד יפה קתני.	רבי אבא:										⚡	10.
פותחין לאדם בכבוד עצמו ובכבוד בניו, אומרים לו: אילו היית יודע שלמחר אומרין עליך כך היא ווסתו של פלוני מגרש את נשיו, ועל בנותיך יהו אומרין בנות גרושות הן, מה ראתה אמן של אלו להתגרש, ואמר: אילו הייתי יודע שכן לא הייתי נודר - ה"ז מותר.											■	10.
קונם שאיני נושא את פלונית כעורה והרי היא נאה, שחורה והרי היא לבנה, קצרה והרי היא ארוכה - מותר בה, לא מפני שהיא כעורה ונעשת נאה, שחורה ונעשת לבנה, קצרה ונעשת ארוכה, אלא שהנדר טעות.											■	10.
ומעשה באחד שנדר מבת אחותו הנייה, והכניסוה לבית ר' ישמעאל ויפיהו, אמר לו ר' ישמעאל: בני, מזו נדרת? אמר לו: לאו, והתירה ר' ישמעאל.											○	10.
באותה שעה בכה ר' ישמעאל ואמר: בנות ישראל נאות הן, אלא שהעניות מנוולתן.	[רבי ישמעאל]										■	10.
וכשמת ר' ישמעאל, היו בנות ישראל נושאות קינה ואומרות: בנות ישראל על ר' ישמעאל בכינה וכן הוא אומר בשאול: (שמואל ב' א) בנות ישראל אל שאול בכינה.											○	10.
מעשה לסתור?											⚡	10.
חסורי מחסרא והכי קתני											!	10.
אפילו כעורה ונעשת נאה, שחורה ונעשת לבנה, קצרה ונעשת ארוכה מעשה באחד שנדר מבת אחותו, והכניסוה לבית ר' ישמעאל ויפיהו וכו'.	רבי ישמעאל:										⚡	10.
שן תותבת היתה לה, ועשה לה רבי ישמעאל שן של זהב משלו.	תנא:										■	10.
כי שכיב רבי ישמעאל, פתח עליה ההוא ספדנא הכי: בנות ישראל על ר' ישמעאל בכינה, המלישכן וכו'.											○	10.
ההוא דאמר לה לדביתהו קונם שאי את נהנית לי עד שתטעימי תבשילך לרבי יהודה ולר"ש											○	10.
ר' יהודה טעים											○	10.
ק"ו, ומה לעשות שלום בין איש לאשתו - אמרה תורה שמי שנכתב בקדושה ימחה על המים המאררים בספק, ואני - על אחת כמה וכמה	אמר: [רבי יהודה]										■	10.
ר"ש לא טעים											○	10.
ימותו כל בני אלמנה ואל יזוז שמעון ממקומו כי היכי דלא לתרגלי למינדר.	אמר: [רבי שמעון]										■	10.
ההוא דאמר לדביתהו קונם שאי את נהנית לי עד שתרוקי בו ברשב"ג											○	10.
אתת ורקקה אלבושיה.											○	10.
והא האי זילולתא קא מיכוין	רב אחא מדפתי לרבינא:										⚡	10.
מירק על מניה דרשב"ג זילולתא רבתא היא.	א"ל: [רבינא]										!	10.
ההוא דאמר לה לדביתהו קונם שאי את נהנית לי עד שתראי מאום יפה שביך לר' ישמעאל בר' יוסי.											○	10.
שמא ראשה נאה?	אמר להם: [ר' ישמעאל בר' יוסי]										⚡	10.
אמרו לו סגלגל											!	10.
שמא שערה נאה?	אמר להם: [ר' ישמעאל בר' יוסי]										⚡	10.
דומה לאניצי פשתן.											!	10.
שמא עיניה נאות?	אמר להם: [ר' ישמעאל בר' יוסי]										⚡	10.
טרוטות הן.											!	10.
שמא אזניה נאות?	אמר להם: [ר' ישמעאל בר' יוסי]										⚡	10.

✦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ◌ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	---

נדרים-רבי אליעזר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מימרא	מאן דאמר														
כפולות הן.											!	○	10:		
שמה חוטמה נאה?	אמר להם: [ר' ישמעאל בר' יוסי]											^	○	10:	
בלום הוא.												!	○	10:	
שמה שפתותיה נאות?	אמר להם: [ר' ישמעאל בר' יוסי]												^	○	10:
עבות הן.												!	○	10:	
שמה צוארה נאה?	אמר להם: [ר' ישמעאל בר' יוסי]												^	○	10:
שקוט הוא.												!	○	10:	
שמה כריסה נאה?	אמר להם: [ר' ישמעאל בר' יוסי]												^	○	10:
צבה הוא.												!	○	10:	
שמה רגליה נאות?	אמר להם: [ר' ישמעאל בר' יוסי]												^	○	10:
רחבות כשל אוזא.												!	○	10:	
שמה שמה נאה?	אמר להם: [ר' ישמעאל בר' יוסי]												^	○	10:
לכלוכית שמה.												!	○	◇	10:
יפה קורין אותה לכלוכית, שהיא מלוכלכת במומין, ושרייה.	אמר להן: [רבי ישמעאל ברבי יוסי]											■	○	◇	10:
ההוא בר בבל דסליק לארעא דישראל, נסיב איתא													○	◇	10:
אמר לה: בשילי לי תרי טלפחי													○	◇	10:
בשילה ליה תרי טלפי													○		10:
רתח עלה.													○		10:
למחר אמר לה: בשילי לי גריוא													○		10:
בשילה ליה גריוא.													○		10:
אמר לה: זילי אייתי לי תרי בוציני													○	◇	10:
אזלת ואייתי ליה תרי שרגי.													○		10:
אמר לה: זילי תברי יתהון על רישא דבבא.													○	◇	10:
הוה יתיב בבא בן בוטא אבבא וקא דאין דינא													○		10:
אזלת ותברת יתהון על רישיה.													○		10:
מה הדין דעבדת?	אמר לה: [בבא בן בוטא]											◌	○		10:
אמרה ליה: כך ציוני בעלי.												!	○		10:
את עשית רצון בעליך, המקום יוציא ממך שני בנים כבבא בן בוטא.	אמר: [בבא בן בוטא]											■	○	◇	10:
הדרן עלך רבי אליעזר														◇	

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
---	--

Talmud Navigator

נדריים-נערה המאורסה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נערה המאורסה, אביה ובעלה מפירין נדריה.												■
הפר האב ולא הפר הבעל, הפר הבעל ולא הפר האב - אינו מופר, ואין צריך לומר שקיים אחד מהן.												■
אביה ובעלה מפירין נדריה	היינו רישא:											■
מהו דתימא או אביה או בעלה קתני, קמ"ל.												◇
ואין צריך לומר שקיים אחד מהן.												■
צריכא ליה למיתנא? השתא יש לומר הפר זה בלא זה ולא כלום, קיים אחד מהן למה לי?												◇
כי איצטריך ליה, כגון דהפר אחד מהן וקיים אחד, וחזר המקיים ונשאל על הקמתו, מהו דתימא מאי דאוקי הא עקריה, קמ"ל דמפירין שניהם בבת אחת.												◇
ונערה המאורסה, אביה ובעלה מפירין נדריה.												■
מנלן?												^
אמר קרא: (במדבר ל) ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה, מכאן לנערה המאורסה, שאביה ובעלה מפירין נדריה.	רבא:											◇
אימא: האי קרא בנשואה כתיב												◇
אי משום נשואה, קרא אחרינא כתיב: (במדבר ל) ואם בית אישה נדרה.												◇
ואימא: תרוייהו בנשואה												◇
וכי תימא, תרי קראי בנשואה למה לי למימר? שאין הבעל מיפר בקודמין.												!
ולאו ממילא שמעת מינה?												◇
ואיבעית אימא: דהויה - קדושין משמע.												!
ואימא: אב לחודיה מיפר												◇
א"כ, (במדבר ל) ואסרה איסר בית אביה הניא אותה למה לי? השתא י"ל במקום ארוס מיפר אב לחודיה, שלא במקום ארוס מיבעיא?												!
אימא: אב ליבעי ארוס, וארוס לחודיה מיפר												◇
וכי תימא, אב דכתב רחמנא למה לי?												!
מיבעי ליה דאי הקים - הקים												◇
א"כ, בית אישה נדרה למאי כתב? ק"ו: ומה במקום אב - ארוס מיפר לחודיה, שלא במקום אב מיבעיא?												!
אימא: (במדבר ל) אם בית אישה נדרה, לומר שאין הבעל מיפר בקודמין												◇
ומיניה, ארוס מיפר בקודמין? אלא לאו משום שותפותיה דאב.												!